

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ (Ματθ. 6, 14-21)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Χειμαδιό, στις 18/2/2007)

1. Μη κολλάμε σε λάθος φρονήματα

Αύριο αρχίζει η Μεγάλη Τεσσαρακοστή που είναι καιρός προετοιμασίας για την εορτή του Πάσχα. Και αγωνιζόμαστε με την νηστεία, με την προσευχή, με την εξομολόγηση, με την Θεία Κοινωνία, να αναστηθούμε από την αμαρτία, για να είμαστε άξιοι της Αναστάσεως που είναι εορτασμός εδώ, χαρά και ουσία εκεί.

Το πρώτο μέσο προετοιμασίας μας, είναι η νηστεία. Δεν είναι τύπος η νηστεία, είναι ουσία. Πρέπει να νηστέψουμε! Μερικοί δεν το καταλαβαίνουν, δεν θέλουν να το αποδεχτούν. Νομίζουν ότι κέρδος για τον άνθρωπο είναι ο,τι φάει, ο,τι πιεί και ο,τι υλικό αποκτήσει. Γι' αυτό όσο πιο καλό σπίτι έχει κανείς, όσο πιο καλό αυτοκίνητο, όσο πιο πολλά χρήματα, τόσο πιο μεγάλη καταξίωση έχει. Αυτόν λένε επιτυχημένο και κερδισμένο. Έτσι φαίνεται στους ανθρώπους. Είναι όμως και για τον Θεό έτσι; Αστείο να το λέει κανείς και ανόητο να το φαντάζεται. Ο Θεός έχει άλλα μέτρα, αλλού δίνει την προσοχή Του, άλλο ζητάει από εμάς.

Τι είπε το Ευαγγέλιο; Μην αφήνετε την καρδιά σας να κολλάει σε πράγματα που σαπίζουν, που τα τρώει το σκουλήκι, που χάνονται. «Μη θησαυρίζετε θησαυρούς επί της γης, όπου σης και βρώσις αφανίζει» Βέβαια υπάρχει το ενδεχόμενο, κάποια πράγματα να είναι πνευματικά πιο επικίνδυνα, όταν διατηρούνται. Καλύτερα δηλαδή να μούχλιαζαν και να τα έτρωγαν τα σκουλήκια. Θα ήταν μικρότερη η ζημιά. Το λέμε γιατί υπάρχουν πράγματα, επιθυμίες, τοποθετήσεις, που όταν τα έχουμε, γίνονται για μας κίνδυνος και θάνατος. Γιατί μας διαλύουν. Πολλές φορές και κοινωνικά εδώ στην γη, αλλά οπωσδήποτε μας διαλύουν πνευματικά.

Γιατί αν είναι σοβαρό πράγμα να χάσει ένας άνθρωπος το αυτοκίνητό του, τα λεφτά του, πολύ περισσότερο την υγεία του, ακόμη περισσότερο την χαρά του, για φανταστείτε, αδελφοί μου, πόσο φοβερότερο είναι να χάσει κανείς την αιώνια ζωή, την ψυχή του, τη Βασιλεία του Θεού!

2. Εις Χριστόν αμαρτάνετε

Πώς χάνει ο άνθρωπος τη Βασιλεία του Θεού;

Παράδειγμα: Έρχεται ο πατέρας η η μητέρα που έχει κολλήσει το μυαλό τους μόνο εδώ στη γη και λένε στα παιδιά τους αυτό που έχουν μέσα τους: «Ε, παιδί μου, εμείς περάσαμε δύσκολες εποχές. Δεν είχαμε αυτά τα ωραία που έχετε εσείς. Φρόντισε λοιπόν να την γλεντήσεις τη ζωή σου. Να την απολαύσεις εσύ τη ζωή σου».

Δεν προχωρεί παραπέρα, αλλά προχωρεί το παιδί μοναχό του παραπέρα και λέει: «Πώς θα την χαρώ την ζωή μου;» Αν του πεις να πιεί κανένα ποτηράκι και να φάει ένα νόστιμο μεζέ, αυτό μόνο δεν του φτάνει. «Εγώ», λέει, «για να χαρώ τη ζωή μου θέλω και άλλα». Και βγάζει συμπέρασμα μόνο του, ότι πρέπει να προχωρήσει παραπέρα. Το κάνει και τότε γλιστράει και πέφτει. Και αφού πέσει, προχωρεί όλο και παρακάτω και μερικές φορές δεν σταματάει πουθενά.

Τα βλέπουμε, τα ξέρουμε και πονάμε. Χάνουμε την χαρά για πάντα. Έφτασε το παιδί στον υπόκοσμο, στα ναρκωτικά. Τι μένει για τον πατέρα και την μητέρα μέσα στο σπίτι;

Θλίψη; Στενοχώρια; Κατήφεια; Και αρχίζει ο προβληματισμός: «Μα τι έφταιξε; Πώς μας συνέβη αυτό το πράγμα;»

Νομίζει κανείς ότι ο ίδιος δεν έφταιξε τίποτα. «Μα εγώ δεν είπα τίποτε, δεν έκανα τίποτε». Ένα λάθος έκανες σε μια τοποθέτηση. Και το παιδί, φυσικό είναι, τον πατέρα του να τον ακούει με τα δυό αυτιά, αλλά και να βγάζει συμπεράσματα δικά του.

Είδε τον μπαμπά του, να μην δίνει πολλή σημασία στον λόγο του Θεού.

Παράδειγμα: Τι σημαίνει Σαρακοστή; Νηστεία!

Γιατί νηστεία; Για την ψυχή μας, για την αιώνια ζωή.

Αλλά ο πατέρας και η μητέρα δεν νηστεύουν, παρά όποτε τους τύχει.

Άρα τι σημαίνει αυτό, για το παιδί;

-Δεν βαριέσαι, καημένε, με την Βασιλεία του Θεού και την αιώνια ζωή. Εδώ είναι ο Παράδεισος, εδώ είναι και η κόλαση. Έτσι δεν λένε μερικοί και καμαρώνουν;

Για φανταστείτε τώρα, ένα σοβαρό πρόσωπο, με υπεύθυνη θέση μέσα στην κοινωνία ή στην Εκκλησία να λέει τα λόγια αυτά. Θα μείνει άνθρωπος να δίνει σημασία στη Βασιλεία του Θεού; Μεγάλη ζημιά θα γίνει γιατί η δική μας εσωτερική τοποθέτηση, αντανakλαστικά μπαίνει και στην ψυχή του άλλου. Έτσι γίνεται και στην οικογένεια. Άμα τα σκεφθούμε αυτά, καταλαβαίνουμε, ότι δεν φταίνε τα παιδιά. Φταίνε περισσότερο οι μεγάλοι.

Πόσο φταίνε; Να το πούμε εντελώς, ρεαλιστικά. Πολύ· γιατί έγιναν αφορμή να ζημιωθεί πνευματικά το παιδί. Μόνο το παιδί; Ο Θεός ξέρει και πόσοι άλλοι ζημιώθηκαν, από τα κατορθώματα του παιδιού, που ξεκίνησαν από τα λόγια του μεγάλου.

Λέει ο Απόστολος Παύλος: Μην έχετε την ανόητη αντίληψη, ότι το φαί μάς δίνει αξία. Όταν εσείς τρώτε και σκανδαλίζετε τον άλλον «εις Χριστόν αμαρτάνετε» «Τύπτοντες την συνείδηση» του άλλου, κάνοντας την συνείδηση του άλλου να σπάζει, και να μην έχει όρεξη να σεβαστεί τον νόμο του Θεού, κάνετε πολλή μεγάλη αμαρτία. Γιατί, από εκεί και πέρα, ο άνθρωπος πήρε την κάτω βόλτα, που έχει κατάληξη την αιώνια απώλεια.

Και τότε εκείνη η πράξη που έγινε από σας, είναι αιτία απώλειας.

Αλλά το κακό είναι κολλητικό. Και έτσι πάει ο κόσμος στραβά. «Αμαρτάνοντες» λοιπόν «και τύπτοντες την συνείδησιν» των άλλων, «εις Χριστόν αμαρτάνετε» λέει ο Απόστολος Παύλος. Είναι σαν να φτύνετε τον Χριστό και να πατάτε τον Χριστό.

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για όλους μας, και υπόφερε και σταυρώθηκε και έχυσε το Αίμα Του για μας. Όταν εμείς ποδοπατούμε τα Πάθη του, τον Σταυρό Του, τον θάνατό Του και το Αίμα Του, αστεία πράγματα είναι; Είμαστε δούλοι του Χριστού έτσι;

Μήπως κάτι δεν πάει καλά μέσα μας;

3. Παράδειγμα συνέπειας και πίστης

Είμαστε σάρκα και πνεύμα. Την σάρκα, άμα την αφήσεις, όλο και σε τραβάει πιο πολύ σε μια ακατάστατη και ακατάσχετη φιληδονία, η οποία κάνει τον άνθρωπο να τα καταπατάει όλα. Και τότε; Τότε, πιάστον και δέστον. Ούτε πιάνεται, ούτε δένεται. Έγινε η ζημιά!

Γι' αυτό ο Χριστός, πριν αρχίσει το κήρυγμά Του, νήστεψε σαράντα ολόκληρες

ημέρες. Εκείνος νήστεψε εντελώς, είχε τη δύναμη σαν Θεός. Εμείς νηστεύουμε κατά βούληση, κατά αγαθή σκέψη, στα μέτρα των δυνάμεών μας, για να προστατεύσουμε τον εαυτό μας.

Πώς τον προστατεύουμε; Λέγοντας, ότι ο νόμος του Θεού, πρέπει να είναι, για μένα, ιερότερος από το δικό μου θέλημα. Τι θα κάνω δηλαδή; Θα υποδουλωθώ στη σκέψη που μου λέει: «φάε, πιές, και έννοιά σου. Ο Θεός θέλει καθαρή καρδιά»; Πώς θα μείνει καθαρή η καρδιά, όταν δεν υπολογίζεις ούτε τον νόμο του Θεού, ούτε τους άλλους, ούτε τη ζημία που μπορείς να τους προκαλέσεις;

Γι' αυτό, μας έδωσε ο Κύριος πρότυπο να νηστεύουμε. Και εμείς νηστεύουμε την Σαρακοστή. Όχι χαλαρά, αλλά όσο πιο πολύ, τόσο πιο καλά είναι. Γιατί έτσι δίνουμε μαρτυρία, ότι σεβόμαστε τον Θεό και τον νόμο Του. Και δίνουμε την μαρτυρία στον εαυτό μας, στους Αγίους, στους Αγγέλους, στο σπίτι, στην κοινωνία, και στον ίδιο τον Θεό. Λίγο είναι;

Γράφει ένας μεγάλος Αυστριακός σοφός:

«Όταν ήμουν, στην κρίσιμη εφηβική ηλικία είχαν έρθει κάποια φορά στο σπίτι, φίλοι του πατέρα μου. Και αποσύρθηκαν σε ένα δωμάτιο για να κουβεντιάσουν και να φάνε τα μεζεδάκια τους.

Για μια στιγμή πήγα προς τα εκεί, και τους άκουσα να λένε:

-Ε, τι λες εσύ, υπάρχει αιώνια ζωή;

Και η απάντηση:

-Δεν βαριέσαι, καημένε, τίποτε δεν υπάρχει.

-Πάψε βρε, δεν κάνει να το λέμε.

-Σύμφωνοι, δεν το λέμε, αλλά έτσι είναι.

Τα λόγια αυτά τα έλεγε κάποιος καλεσμένος, αλλά τα επιβεβαίωνε και ο πατέρας μου. Από την στιγμή που τα άκουσα, εσωτερικά κατέρρευσα». Τι σημαίνει ότι το παιδί «κατέρρευσε εσωτερικά»; Έπαθε σεισμό η ψυχή του και γκρεμίστηκε. «Και από εκεί και πέρα», γράφει ο Αυστριακός σοφός, «χαρά στην ζωή δεν δοκίμασα ποτέ».

Γιατί χαρά στην ζωή, δεν μπορεί να είναι και δεν είναι, ούτε το φαί, ούτε το ποτό, ούτε το αυτοκίνητο, ούτε το σπίτι, ούτε το ρούχο, ούτε το γλέντι. Η χαρά είναι στην καρδιά. Δεν μπορεί να μετακινηθεί από εκεί και να πάει σε κάποια ακρούλα στο σώμα, είτε σε ολόκληρο το σώμα. Όσο κανείς αυτό δεν θέλει να το καταλάβει, τόσο πιο κούφιος γίνεται. Και όποιος είναι άδειος

εσωτερικά, με τίποτε δεν χαίρεται, γιατί η χαρά είναι του Θεού. Λοιπόν, όσο περισσότερο είμαστε κοντά στον Θεό, τόσο χαιρόμαστε τη ζωή. Όχι μόνο με το φαί, αλλά και με την νηστεία και με την προσευχή.

Δεν είναι σωστό «να τα φορτώνουμε» στους μικρούς, που περιμένουν την συμβουλή μας. Αλλά και όταν συμβουλευόμαστε, να μην συμβουλευεί η γλώσσα, αλλά το παράδειγμα. Και όχι ένα παράδειγμα που το φτιάχνουμε, αλλά το παράδειγμα που δείχνει συνέπεια και πίστη. Γιατί η πίστη είναι το περιεχόμενο της καρδιάς. Και χωρίς εσωτερικό περιεχόμενο δεν υπάρχει δυνατότητα να δείξεις παράδειγμα στον άλλο. Είπε ο Χριστός: «εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα»

Η Βασιλεία του Θεού είναι η αιώνια προσδοκία και κληρονομία μας. Πρέπει να πάρουμε την απόφαση να διορθώνουμε με βάση τον νόμο Του τα μυαλά μας. Για να μη χτυπάμε το κεφάλι μας, για το κακό παράδειγμα που δώσαμε στα παιδιά μας. Τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο αν αποκτήσει πολλά, αλλά χάσει το παιδί του; Και τι θα τον ωφελήσει αν καταφέρει σπουδαία πράγματα, αλλά τελικά ζημιωθεί την αιώνια ζωή; Και είναι σε όλη του την εδώ ζωή πικραμένος;

Να μας βοηθήσει ο Θεός, αυτή την ιερή απόφαση να την βάλουμε βαθιά στην καρδιά μας. Μικρός φαίνεται ο νόμος της νηστείας, αλλά έχει μεγάλη αξία, γιατί αποτελεί την φιλοτιμία του ανθρώπου να είναι σωστός ενώπιον του Θεού. Λοιπόν μη τον καταφρονούμε.-